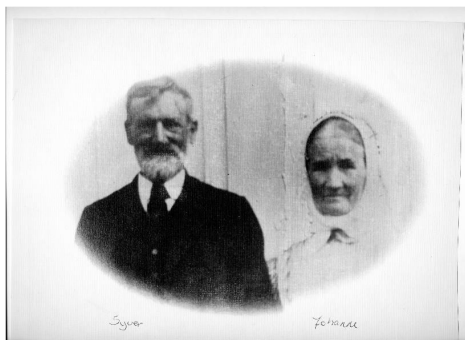

En medlemshistorie

Johanne Nikolausdatter Lundberg,
hvem var hun egentlig og hvorfor var
hun så hemmelighetsfull?

Side 10

Fredede bygg

Litt bortgjemt, ikke så langt fra Glommas bredder i Sør-Odal, ligger gården Odals Værk med skogkledde åser omkring, og danner et miljø for seg selv. Her er minner fra svunne tiders jernverksliv og annen industrivirksomhet gjennom 300 år, inkludert sju fredede bygninger.

Flyfoto fra Widerøe, ca 1947

Side 4

HUSK

ÅRSMØTE

21. mars kl 18:30
i
Grindalsevegen 14, Elverum

Bjørn Sletbak
Rørøsslekter
med tilknytning til familien
Tyskø-Sletbak

Ebok i pdf-format med oversikt
over 55 (store og små) slekter fra
Rørøss, bl.a. Skancke, Kjelsberg,
Kuraas, Galaaen, Prytz, Koch,
Wetzel, Guldal, Tønset

Boken er på 545 sider og selges på:
Ebok.no. Pris kr 100,-

En Hedmarking

«Hun har skriftlig andraget bestyrelsen om at faa deltage ... fordi hun synes at i en Bygd hvor Skiløbning til dels er ligesaa nødvendig for Kvinderne som for Mændene, kunde det have sin Interesse at se en Prøve paa kvindelig Færdighed i Skiernes Brug.»

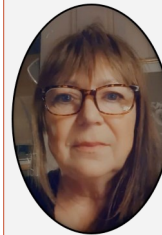
Les om verdens første kvinnelige skihopper, **Inger Olsdatter Vestby fra Trysil**

Side 7

INNHold

Innhold/ Redaktør	2
Forkortelser i folketellingene	3
Fredede bygg i Hedmark	4
En Hedmarking	7
Møtekalender/Aktiviteter	8
En medlemshistorie	10
Gravminner—vi trenger din hjelp	12
Informasjon fra laget	14
Kontaktinformasjon	15
Et familiebilde	16

REDAKTØR

*Redaktør for
SlektsNytt
Kari Bruvold*

red@he.slektogdata.no

Hei!

Da har vi kommet til årets siste måned og årets siste medlemsblad.

Vi har fått inn en spennende medlemshistorie som virkelig er verdt å lese.

Du kan også lese historien om det som trolig er verdens første kvinnelige skihopper.

Kos deg med bladet, senk skuldrene og nyt julehøytiden som nå ligger rett foran oss, så sees vi på nyåret igjen.

GOD JUL og GODT NYTT ÅR!

Red.

Jeg vil gjerne høre fra deg

Har du en slektshistorie, et familiebilde eller en gjenstand du har lyst til å dele med oss.

(det må ikke være fra Hedmark)

Eller har du en kommentar eller andre ideer til bladet?

Send en epost til vår [redaktør](mailto:red@he.slektogdata.no).

Forkortelser i folketellingene

I de digitale folketellingene ser vi det er brukt en del forkortelser. Disse er nyttige å kjenne til. Vi har hatt med dette tema i tidligere utgave av medlemsbladet, men vi har blitt spurt om vi ikke kan ta det med en gang til, og det gjør vi gjerne.

Forkortelser under kjønn

- m = mann
- k = kvinne
- !! = ubestemmelig kjønn

Forkortelser under Bostatus

- b = bosatt på stedet
- mt = midlertidig tilstede
- f = fraværende

Forkortelser under familiestilling

- Hf = husfar
- hm = husmor
- hp = (selv) hovedperson
- hu = hustru
- s = sønn
- d = datter
- tj = tjenesteytende
- fl = losjerende, hørende til familien
- el = enslig losjerende
- b = besøkende

Forkortelser under sivilstand

- Ug = ugift
- g = gift
- e = enke/enkemann
- s = separert
- f = fraskilt

Forkortelser under sykdomstilstand

- b = blind
- d = døv/døvstum
- s = sinnssyk/sinnssvak
- a = åndssvak

Forkortelse under statsborgerskap og etnisitet

- n = norsk
- l = lappisk
- If = lappisk, fastboende
- In = lappisk, nomadiserende
- f = finsk (kvensk)
- k = kvensk (finsk)
- b = blandet

Forkortelser under språk

- n = norsk
- l = lappisk
- f = finsk (kvensk)

Forkortelser under eiendom

- bu = butikklokaler
- ko = kontorlokaler
- ve = verkstedlokaler
- fa = fabrikklokaler
- an = andre lokaler
- le = leilighet (le2:3-1-2 = toroms leilighet: 3 stk totalt i bygården hvorav 1 er ubebodd og 2 er bebodde)

Fredede bygg i Hedmark

ODALS VÆRK

Bygget: 1600-tallet

Fredet: 1941 og 2022

Foto: Cathrine Skredderstuen/Riksantikvaren

Litt bortgjemt, ikke så langt fra Glommas bredder i Sør-Odal, ligger gården Odals Værk med skogkledde åser omkring, og danner et miljø for seg selv. Her er minner fra svunne tiders jernverksliv og annen industrivirksomhet gjennom 300 år, inkludert sju fredede bygninger. Odals Værk har ikke bare vært en landeiendom og en industribedrift, men også et lite samfunn og en grend med skole, butikk og sine egne sosiale regler. Enten du jakter, går turer i skogen eller blir med på omvisninger på tunet, opplever du hvordan menneskene på Værket har formet kulturlandskapet og satt preg i naturen. Dagens drift kombinerer vern om unike kulturminner med fornuftig forvaltning av dagens og fremtidens ressurser. Gården er i dag i privat eie.

Begynnelsen

Odals Værk ble startet som en industrivirksomhet på slutten av 1600-tallet da Lars Robsahm fant jernmalm i grunnen på Valstad gård, der Odals Værk ligger i dag, og utnyttet fossekraften for å drive jernverk med stangjernhammer. Vassdraget fra åsryggen mot Kongsvinger i nord ble demmet opp for å magasinere vann til å drive vannhjulene på Værket. Resultatet av oppdemningene er Fløyta, Valsjøen og Gjøralsjøen, samt flere mindre tjern i vassdraget. Jernverksdriften ble videreført med vekslende hell av Claus Johansen Stenkull, som blant annet fikk bygd flere av de store steindemningene i vassdraget.

Værket hadde til å begynne med en rekke driftsproblemer, blant annet fordi malmen fra gruvene på skogen var tungsmeltelig, i motsetning til den senere brukte malmen fra Storsjøen og myrene. Jernverket fikk en ny start i 1739 takket være økonomiske oppgangstider og statlige privilegier. Privilegiene innebar blant annet at Odals Værk kunne pålegge bøndene innenfor en radius på fire mil, kalt cirkumferensen, å bringe trekull mot rimelig betaling, og at ingen sagbruk i dette området kunne produsere trelast annet enn til eget bruk. Været slapp toll og skatter, og arbeiderne skulle

slippe militærtjeneste. I 1755 fant man malm på bunnen av Storsjøen, som ble den viktigste malmkilden sammen med Ramsøygruvene i Brandval, Trautgruvene i Nord-Odal og Spetalsgruvene ved Vinger. I tillegg skaffet Værket malm fra Arendal.

Kortsidplate til vedovn.

Foto: Norsk folkemuseum / [lisens](#)

Foto av den første driftsbygningen, Svheen, Riksantikvaren, ca 1922

Historien om arbeidet

På jernverket produserte de en rekke små og store produkter, som ovner, spiker og kanonløp. Verkene blomstret i perioden fra 1764 til 1823, men i 1835 ble jernverket lagt ned og driften ble mer rettet mot de øvrige næringene på eiendommen.

Odals Værk som samfunn

På Værket utviklet det seg et helt eget samfunn med selvstendig økonomi, eget forsynings-system, egne rettsregler og eget skole- og fattigvesen. Verkseieren hadde fullmakt til å gi bøter for drukkenskap, slagsmål og andre forseelser. Det ble årlig betalt en fattigskatt av alle som arbeidet på Værket. I 1782 var tallet på antall betalende arbeidere 111. Fagarbeiderne var for det meste svensker, mens grovarbeid som ikke krevde fagkunnskap ble gjort av odølinger og nabosokninger. Dette kunne være malmbryting, vedhogging, kjøring og annet arbeid. Pengene gikk til de fattige, gamle og arbeidsudyktige ved Værket. På Odals Værk var det også et eget skolehus og en skoleholder.

Om kulturarv

Den allsidige industrihistorien er godt synlig i verkets store og godt bevarte bygninger samt uteområdet. I dag er Odals Værk en aktiv gård. Hovedbygningen og de to sidebygningene på stedet ble fredet allerede i 1941. De store grønt-områdene viser et tidsspenn på i underkant av 200 år, med spor etter formelle hagestiler,

romantiske anlagte parker, samt anlegg med nyklassisistisk preg. I dag er grøntområdet forenklet sammenlignet med tidligere.

Antagelig hadde hagen ved hovedbygningen en formell stil, før den ble omgjort til en landskapspark en gang før 1847. I hagen står en særegen kinesisk-inspirert hagepaviljong, som er et eksempel på den tidlige påvirkningen fra europeisk hagemote.

Etter krigen ble området ved hovedbygningen, som i dag kalles «Privathagen», endret etter plan av hagearkitekt Sigrud Hotvedt. Den private hagen fikk da et nyklassisistisk uttrykk. Dammen i hagen vest for hovedbygningen skal være bygget av Andreas Grüning på 1820-tallet, men selve hagen kan være eldre. I bakken over gården er det en skogspark, med svingete stier og særegne strukturer som «kaffegrotte» og utsiktspunkt.

Den kinesiske paviljongen i Sør-Odal. I den historiske hagen står det en kinesisk-inspirert paviljong.

Foto: May Britt Håbjørg, Riksantikvaren

Riksantikvaren freder bruket

Dette er et sjeldent godt bevart eksempel på et stort og viktig anlegg, med spor etter industri og liv levd de siste 200 årene.

De har vernet både bygninger, hager og området rundt anlegget. Verket har spor etter flere sosiale lag som var nært knyttet til driften. Fredinga skal synliggjøre Odals Værk som en viktig samfunnsbygger i sin tid og en stor arbeidsplass med lang historie i Sør-Odal.

Virksomheten vokste frem som et eget samfunn, med jernverk, sagbruk, jordbruk med 65 husmannsplasser og treskefjøs, teglverk, brenneri og bryggeri og tilhørende skole og fattighus.

Avdelingsdirektør Turid Kolstadløyen hos Riksantikvaren, understreker på deres hjemmeside, at det er viktig å ta vare på husmannsplassen Nordre Vika som et eksempel på hvor vesentlig husmannsplassen var for virksomheten. Alt i alt har anlegget stor kunnskaps- og erfaringsverdi.

Bakgrunn for freden

Odals Værk er et særdeles velholdt anlegg med en historie som strekker seg over flere hundre år. Verket har spor etter flere sosiale lag knyttet til driften. Fredinga ønsker å synliggjøre Odals

Værk som en viktig samfunnsbygger og en stor arbeidsplass lokalt før i tiden. Derfor vil utstillingen vise selskapets historie og utvikling gjennom 200 år, med tilpasning til de ulike driftsformene i byen. Det er viktig å ta vare på husmannsplassen Nordre Vika som et eksempel på hvor viktig husmannsplassen var for bedriften. Alt i alt har anlegget stor kunnskaps- og erfaringsverdi.

Krutthuset og kornmagasinet er, i tillegg til hovedbygningene, de eneste bygningene som fortsatt står fra jernverkstiden. De er derfor viktige å ta vare på, sammen med driftsbygg som bryggegang og bryggekjeller, treskefjøs og låve som til sammen viser den mangfoldige driften ved anlegget. Dammen omfatter også deler av innsjøen Fløyta, som ble demmet opp slik at vannkraft kunne brukes til driften. I tillegg skal snekkerbuen og svennebuen med jordkjellere bevares.

Hagene og parkene på Odals Værk reflekterer en lang periode med skiftende idealer, og både individuelt og samlet har grøntområdet på Odals Værk stor hagehistorisk verdi.

Krutthuset på Odals Værk er en av få bygninger som fortsatt står etter jernverket. I krutthuset ble kruttet oppbevart trygt.
Foto: Cathrine Skredderstuen/Riksantikvaren

Kilder:

Riksantikvaren.no

Odalverk.no

Digitalmuseet.no

Innlandet fylkeskommune

EN HEDMARKING

Ingrid Olsdatter Vestby

Født: 05.04.1847 Vestby Søndre - Torgals, Vestby i Trysil

Død: 05.03.1876 Nordhagen, Innbygda i Trysil

Ingrid var den siste i en barneflokk på fem. Hennes foreldre var Ole Torgalsen Vestby og Kirsten Olsdatter Borg.

Oppvekst

Ingrid var født i 1847 og vokste opp på Vestbys eldste gård. Her samlet husfolket seg på kjøkkenet i skumringstimen, drev med forefallende arbeid og lyttet til historier om blant annet Ingrids oldefar. Han ble kalt Skarp-Erik, for maken til fangstmann og skiløper fantes ikke. Hun hadde noen å slektes på, sa tryslingene, og merket seg tidlig hennes skiferdigheter på vei til og fra kirken i bygda.

Hopprenn i Nordbybakken

Det var Morgenbladet som først ga spalteplass til det som trolig er verdens første kvinnelige skihopper.

«Hun for utfor kanten og ingen kom med negative bemerkninger om en hopper i skaut og stakk»

Om dette rennet heter det i Morgenbladet for 3. februar 1863 at en pike, Ingrid Olsdatter Vestby, deltok. «Hun har skriftlig andraget bestyrelsen om at faa deltage ... fordi hun synes at i en Bygd hvor Skiløbning til dels er ligesaa nødvendig for Kvinderne som for Mændene, kunde det have sin Interesse at se en Prøve paa kvindelig Færdighed i Skiernes Brug.» Så Ingrid visste hva hun ville.

Dette skirennet i Nordbybakken er det for øvrig fortalt ganske utførlig om i Morgenbladet, der

referenten kaller det et «turnstevne». Det fortelles at bakken var 35 grader bratt, og nederst i bakken hadde arrangørene bygd opp et hopp av snø. Det var ikke alle som klarte å holde seg på beina ... «og virkelig gjorde mange i Faldet en yderst komisk Figur, man tenke sig blot den lynende Fart nedad Bakken afbrytes af et saa pludselig og saa kapitalt Fald»

Døde tidlig

Ingrid giftet seg 20. oktober 1865 med Engebret Christiansen Moen, Flermoen Østre.

Ingrid Olsdatter Vestby ble ikke gammel. Hun døde i barselseng 5. mars 1876, bare 29 år gammel.

De var ikke så opptatt av at antrekket skulle ha liten luftmotstand deltagerne i det første Landsrend for Damer, som ble arrangert i Asker i 1896.
FOTO: SKIMUSEET I HOLMENKOLLEN

Ingrid Olsdatter Vestby ble en inspirasjon for andre kvinner, men det er ikke før i mars 1895 vi hører om neste kvinnelige hopper, Ragnhild Pløen fra Lier som satte verdensrekord med 12,75 meter.

Kilder fra Digitalarkivet:

[Dåp](#)
[Giftemål](#)
[Død](#)

Kilder fra Nasjonalbiblioteket:

Morgenbladet
Hopp, jenter, hopp av Karin Berg
Tidsskriftet snø og ski nr 1-2014
Trysilbøkene

Bilde av Ingrid Olsdatter Vestby

Foto Arvid Falch/ Trysil kommune fotoarkiv

MØTEKALENDER

TRYSIL

Trysil Folkebibliotek kl 11:00

04. januar
01. februar
01. mars
05. april
03. mai
07. juni
06. september
04. oktober
01. november
06. desember

STANGE

Løten Folkebibliotek kl 18:00

19. januar
16. februar
16. mars
20. april
11. mai
15. juni

RINGSAKER

Garveriet, Storgata 119, Kl 18:00
(Ringsaker historielags lokaler)

18. januar
15. februar
15. mars
19. april

SOLØR

Fortiden ingen aktivitet

SLEKTSBOKGRUPPA

Grindalsvegen 14, Elverum kl 18:00

04. januar
01. februar
01. mars
03. mai
07. juni

MEDLEMSMØTER

Grindalsvegen 14, Elverum kl 19:00

21. februar
18. april
23. mai
21. juni

Andre aktiviteter

ÅRSMØTE

Årsmøte vil bli avholdt

**21. mars 2023 i
Grindalsvegen 14 i Elverum
kl 18:30**

Alt av papirer og annen informasjon finner du på vår [hjemmeside](#)

KURS

Vi har planlagt to nybegynnerkurs i 2023.

Det første kurset vil bli holdt i Trysil i februar.

Det andre kurset vil vi holde i september, her er ikke sted fastsatt ennå.

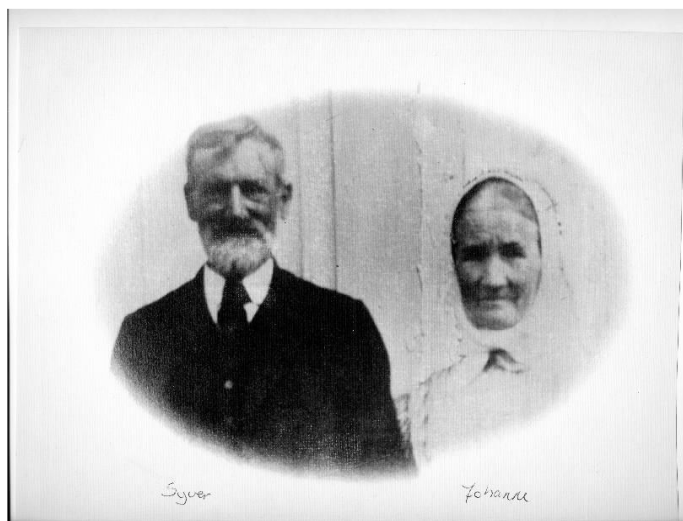
**EVENTUELLE ENDRINGER OG ANNEN INFORMASJON
OM MØTENE VÅRE FINNER DU PÅ VÅR
[HJEMMESIDEN](#)**

Syver og Johanne Jordbruen og deres hemmelighet

Skrevet av Anne Berit Weea Stenseth og Per Ola Stenseth

Johanne Nikolausdatter Lundberg var gift med Syver Johansen. De var bosatt på småbruket Jordbruen som ligger langs gamle Skogbygdvegen i Løten, mellom Veia og Korslund. Syver var født i 1848 og oppvokst på Skjerveie. Hans foreldre var Johannes Syversen og Pernille Olsdatter født i Syverstuen i Løten.

Johanne har alltid vært en gåte for slekta, ingen visste noe om Johanne og hun var svært tilbakeholden med å gi opplysninger om sin egen slekt, ifølge Ingrid Nordahl kjente ikke engang barnebarna til hennes bakgrunn.

Syver og Johanne Jordbruen

Det første spor etter Johanne finner vi i kirkeboka for Løten i 1870. Der er hun oppført som innvandret til Løten fra Sunne församling i Värmland i Sverige og født i Gräsmark i Värmland i 1850. Hun hadde med seg attest for dåp og reisepass fra presten J. Ortqvist i Gräsmark. Det var jo en lykke, for dåpsattest måtte man ha for å kunne gifte seg på den tiden. Da hun innvandret til Løten tok hun seg arbeid som pike på Ommang søndre.

Det neste vi ser av Johanne er at hun gifter seg med Syver, i 1875. Da arbeider hun på Englaug på Ådalsbruk. I kirkeboka står det at hun var født i Sverige og at faren het Niklas. Niklas uten etternavn og heller ikke bosted. Dette er nokså uvanlig, det vanlige er at farens navn og yrke og bosted står. Ingen av hennes slekt er nevnt som vitner. Hun ville nok ikke gi alt for mange opplysninger.

Gräsmark i Värmland

Men med dagens muligheter til å lete i kirkebøker og manntall fant vi fort ut opplysninger om Johanne som hun kanskje hadde tenkt at skulle være hemmelig.

Hennes far het Nikolaus Nilsson Lundberg og hennes mor het Märta Tolsdotter/Torsdotter. Han var født 7. april i 1825 i Gräsmark. Nikolaus sine foreldre var feltjeger og koppersmed Nils Lundberg og frue Ulrika Söderberg.

Nikolaus hadde en bror, Karl Fredrik Nilsson Lundberg, født i 1810. Han var først gift med Sofia Niklasdotter Krans, senere med Kaisa Jansdotter.

Alle disse var ekte Horta Romani, altså det vi uærbødig kaller tatere. Dette var nok Johannes store hemmelighet. Hun var reisende! Det er svært forståelig at hun ville holde dette kortet så tett til brystet som mulig, på den tiden var det å være reisende, eller tater, forbundet med stor fare. Myndighetene så på tatere som et problem og alle av taterslekt hadde et stadig søkelys på seg og myndighetene unnslo seg ikke for å ta ungene fra tatere og sterilisere mødrene! Ikke rart hun holdt det for seg selv!

Nikolaus var nok en reisende og levde et liv på veien, mens Märta etter all sannsynlighet levde med fast adresse. I 1847 fødte Märta en datter, Maria Sofia, i Ed kommune i Värmland. Hun var da ugift og faren var oppgitt til å være Nikolaus Nilsson Lundberg, bosatt i Eskilstuna. I 1850 fødte Märta enda et jentebarn, Johanna, som skulle bli Johanne Jordbruen. Faren het også denne gangen Nikolaus Nilsson Lundberg med adresse Eskilstuna. Så går det ytterlig fire år og Märta blir igjen gravid, denne gangen føder hun en sønn, August, og faren er fortsatt kobberslager Nikolaus Nilsson Lundberg fra Eskilstuna. Siden dette er tredje leiermål og faren for dom og straff er stor, gifter de seg tre måneder etter at August er født og Nikolaus flytter til Gräsmark.

Mangskog kirke

I 1855 flytter Märta og Nikolaus fra Selsjöen, Gräsmark til nabobygda Mangskog og bygda Humsjön.

Her bosatte de seg på et torp som het Kvernhøgden og der levde de til Märta døde 18. november 1879. Ungene fortsatte å komme og i Mangskog ble Nils født i 1857, Magnus i 1860 og Lars Magnus i 1863.

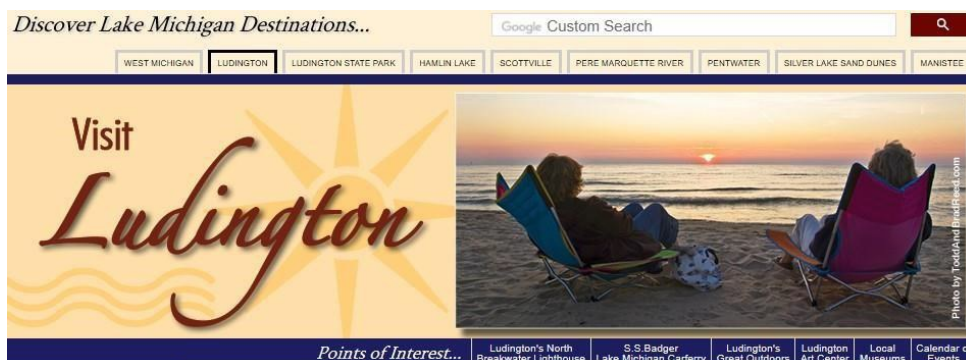
Johanne hadde altså fem søsken, Maria Sofia, August, Nils, Magnus og Lars Magnus. Magnus ble bare to år og døde i Mangskog i 1862. Nils ble bare tjueto år og døde i 1879 i Mangskog, samme året som Märta døde. Hva som var årsaken til disse dødsfallene er ukjent.

Nikolaus var antagelig hele denne tiden på veien og arbeidet og solgte, kanskje var han hjemme på Kvernhøgden om vinteren og reiste på sommeren.

Han hadde reisepass til Göteborg i 1856 og til Vestergötland i 1857. I 1861 fikk han utstedt reisepass til Norrland. Noen notater sier han hadde gode tilbakemeldinger fra de stedene han hadde vært. Kanskje svenskene så med litt mer velvilje på reisendefolket enn i Norge?

I 1868 fikk Nikolaus reisepass til Amerika for å skaffe seg arbeid, men det ble ikke benyttet før Märta var død i 1879. Han reiste til Amerika enten i 1882 sammen med sønnen Lars Magnus eller i 1888 med sønnen August og hans familie. De reiste alle til Ludington i Michigan. Sønnen Aksel var også i Amerika og han var der gift med Maria Gustavsdotter og de hadde sønnen Viktor Emanuel Lundberg, født i 1889 i USA.

Senere, på en ukjent dato, returnerte Nikolaus til Sverige og han var på et tidspunkt forlovet med en kvinne i Humsjön, uten at det ble noe nytt ekteskap.

31. oktober 1897 reiste Nikolaus igjen til Amerika, denne gangen fra Oslo med skipet Angelo til Ludington i Michigan. Der dør Nikolaus 1. september året etter, i 1898.

Av den store familien dro altså faren og alle barna som overlevde til Amerika, unntatt Johanna, som utvandret til Norge og Maria Sofia som giftet seg med Nils Andersson Tofelt og bodde i Mangskog til hun ble gammel. Da hun døde, i 1903, bodde hun i Arvika.

Fra venstre bak: Johan Lauritz, Syver, Peter, Johan
Fra venstre foran: Oline, Johanne Jahanstad, Johanne Jordbruen,
Nilla og Mathilde.
Johan og Mathilde var de to barna fra Jordbruen som utvandret.
Bildet er tatt i 1921 på Bronken i Elverum.

Vi vet ikke om Johanne noen gang hadde kontakt med sin familie etter at hun kom til Løten og ble gift i Jordbruen, men Ingrid Nordahl skriver at hun hadde besøk av sin far da han var gammel, men at han ble avvist og at hun ikke ville ha noen kontakt med ham. Kanskje han var innom i Jordbruen før han reiste til Amerika for siste gang.

Han reiste fra Oslo og hadde kjøpt billetten dagen før han reiste, så reisen ser ikke ut til å være planlagt i lang tid.

Det siste er bare ideer og tanker som ikke er bekreftet.

Vi vet ingenting om hvordan livet til Johanne på Kvernhogden i Mangskog var, men vi vet at hun vokste opp som reisende folk og antagelig levde som reisende før hun kom til Løten. I Løten levde hun fylt og helt som en ekte «buro», altså bonde, og så seg aldri tilbake. Var det enkelt? Nei, antagelig ikke, hun måtte lære seg alle bondens koder og måter å opptre og føre seg på, og det var veldig forskjellig fra et reisendes liv.

Syver og Johanne i Jordbruen fikk fem barn, Johan født 19. april 1875, Pauline født 3. august 1877, Mathilde født 21. september 1880, Nils født 21. august 1884 og Nilla født 18. mai 1890. Nils ble bare fem år, da døde han av «strubehoste», krupp, antagelig som følge av difteri.

Pauline var gift med baker Kristoffer Næstad i Elverum. Pauline og Kristoffer fikk hele 11 barn, mange av disse ble bakere. På Rena var Ivar baker og i Osen var Jørgen baker. I tillegg var Sigurd, Pauli og Gunnar bakere. Sverre skilte seg litt ut og ble altnuligmann. To døtre emigrerte til Amerika, en flyttet til Oslo, en datter, Borghild, bodde i Elverum. Resten er ukjent.

Syver og Johanne med barna Johan, Nilla og Pauline.
Bildet er tatt på Bronken i Elverum i 1921.

Mathilde og Johan utvandret til Amerika, kanskje Ludington? Begge besøkte Norge og foreldrene en siste gang i 1921 og bilder fra dette besøket viser dem sammen med resten av familien på Bronken i Elverum

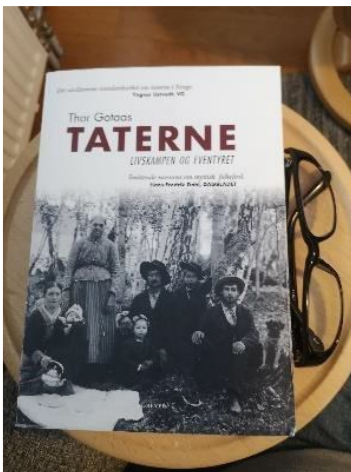
Mathilde emigrerte til Amerika i 1903 og hun var først gift med Aslak Eriksen fra Ådalsbruk, som også utvandre. De hadde to sønner, en døde som barn og Erik, som levde opp og har tre barn etter seg.

Hun ble tidlig enke men giftet seg igjen med Chester Pike.

Johan gikk i lære som maskinarbeider i smia på Aadals Bruk før han utvandret til Amerika i 1893, 18 år gammel og endret der navn til John Seversen. Han var gift med Karen Danielsen Kverneggen fra Trysil. De fikk to sønner, begge døde før de ble tjue år.

Da han ble enkemann giftet han seg på ny med sitt søskenbarn, Anne Stubberud. De har ingen etterslekt.

Nilla var gift med Peter Weea på Veaa og er en av Weeaslektas kjente profiler. Det bør nevnes at Johan Lauritz og Anne på Veaa var faddere til Nilla, sin kommende svigerdatter.

Reisendefolket, de ekte Horta Romani er et folk som først kom til Sverige på 1500-tallet. Antagelig stammer de fra Nord-India. De er et nomadefolk som i skandinavia består av familier som lever på tvers av grensene Finland, Sverige og Norge, med hovedvekt på Sverige. I Norge lever Romanifolket hovedsakelig på Østlandet i grensetraktene mot Sverige og i liten grad i nord, vest og sør. En annen type reisende, splint som de kalles, holder til på Sør- og Vestlandet, men de er ikke Horta Romani.

Slekten Lundberg er en del av reisendefamilien Kvikk-Holm eller Kvikkene som de kalles. De omtales også blant andre reisende som Vakrefolket! Det bodde en kvinne av Vakrefolket i Elverum, Vakker-Marja het hun. Hun var nok en slektning av Johanne.

Romanifolket, også kalt tatere, er registrert som en av fem nasjonale minoriteter i Norge.

Den som vil vite mer om de reisendes kultur og deres forhold til myndighetene kan lese boka «Taterne: Livskampen og eventyret», skrevet av Thor Gotaas. Den gir et godt første innblikk i de reisendes liv, selv om mange av de reisende selv ikke er så begeistret for boka. Dette kommer av at boka bruker noen udokumenterte, mytiske hendelser for å belyse de reisendes liv.

HVORDAN LAGE SLEKTSBOK

SLEKTSBOKGRUPPE – HEDMARK

I slektsbokgruppa ønsker vi å skape en møteplass for alle som er interessert i person- og slekthistorie. For oss er det viktig å tilrettelegge for at disse historiene blir funnet, bevart og formidlet. Alle er velkommen i slektsbokgruppa, uavhengig av erfaring og alder.

INFORMASJON FRA LAGET

Hvor finner jeg brukernavn og passord.

Har du glemt hva ditt brukernavn og passord er?

Klikk på Logg inn så kan du selv lage nytt pass ord. Husk at ditt brukernavn er ditt mobilnummer!

Du finner mer info på innloggingssiden.

Adresse-endring.

Får du ikke medlemsbladet Slegt og Data selv om medlemskapet er i orden?

Kanskje du har flyttet? For å endre postadresse logger du deg på med brukernavn og passord på forsiden til Slegt og Data og klikk så på Min side og gjør de endringer som trengs.

E-postmelding

Vi sender e-post med varsel om møter, kurs og andre aktivitetstilbud til medlemmene.

Til dette trenger vi e-postadressen din. Har du har endret din e-post adresse så gå til «Min side» som beskrevet over og oppdater den der. .

All fakturering blir også sendt via e-post så det er viktig å ha din riktige epostadresse!

Nettsiden vår

Har du vært inne på nettsiden vår?

Der ligger det mye informasjon! <https://slektogdata.no/he>

På førstesiden blir det lagt ut nyheter, du finner aktiviteter, alle utgaver av SlektsNytt (krever innlogging), informasjon om prosjekter og mye annet.

Tipper du?

Hvordan kan jeg bli grasrotgiver?

Du må være kunde hos Norsk Tipping for å bli grasrotgiver. Du kan tilknytte deg en grasrotmottaker hos en av våre kommisjonærer eller logge deg inn på nettsiden vår.

Hva er grasrotandelen?

Grasrotandelen er en ordning som gjør det mulig for spillere hos Norsk Tipping å gi 5 prosent av spill innsatsen direkte til et lag eller en forening.

Som grasrotgiver gir jeg 5%, hva menes med dette?

Du kan velge hvilket lag eller forening som får 5 prosent* av din spillerinnsats, det vil si dersom du spiller Lotto for 100 kroner, går 5 kroner til din grasrot-mottaker. Les mer her: <https://www.norsk-tipping.no/grasrotandelen>

SLEKT OG DATA HEDMARK

STØTT OSS MED DIN GRASROTANDEL!

Grasrotandelen gir deg som spiller hos Norsk Tipping mulighet til å bestemme hvem som skal motta noe av overskuddet til Norsk Tipping. Hver gang du spiller går inntil 7 prosent av din spillinnsats til den grasrotmottakeren du velger - uten at det går utover din innsats, premie eller vinnerjansje. Vi oppfordrer deg til å støtte oss i SLEKT OG DATA HEDMARK.

Bli Grasrotgiver i dag! Du kan bli grasrotgiver i alle Norsk Tippings kanaler eller ved å sende SMS «Grasrotandelen 998268605» til 60000

STYRET 2021-2022

Heidi Ringsrød
Leder
leder@he.slektogdata.no

Kari Bruvold
Sekretær
sekretar@he.slektogdata.no

Knut Martinsen
Kasserer

Svein Erik Langseth
Styremedlem

Marianne Kristiansen
Styremedlem

Marit Bue
Varamedlem

Mads Rongen Jensen
Varamedlem

Bjørg-Karin Ringen
Varamedlem

LOKALE GRUPPER I SLEKT OG DATA HEDMARK

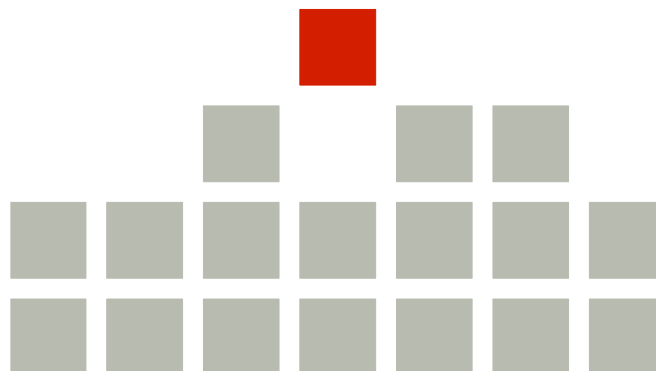
Trysil
Stange

trysil@he.slektogdata.no
stange@he.slektogdata.no

Ringsaker
Solør

ringsaker@he.slektogdata.no
solor@he.slektogdata.no

Organisasjonsnr : 998 268 605

Vi gjør slektsforskning enklere

Dette er min tippoldemor og tre av hennes fire barn.

Haagine Knudsdatter, født i Christiania 22. august 1836

Anna Mathilde Martinsdatter (Hansen) født 21. oktober 1865

Hilda Cathinka Martinsdatter (Hansen), født 27. november 1867

Albert Danelius Hansen (Martinsen), født 5. mars 1870. (min oldefar)

Bildet er trolig tatt i 1871

red

Send gjerne inn et bilde jeg kan publisere her på baksiden av bladet .

Sendes til red@he.slektogdata.no